

Väited ja peamised argumendid

Hageja, kes on palgaastme AD 12 järku 4 kuuluv ametnik, esitab oma hagi toetuseks kolm väidet, millest esimene puudutab personalieeskirjade VIII lisa artikli 11 lõike 2 üldiste rakendussätete (täpsemalt artikli 7 lõike 3) õigusvastasust ning vajadusel nimetatud personalieeskirjade sätte õigusvastasust.

Teine väide puudutab nõukogu 17. juuni 1997. aasta määruse (EÜ) nr 1103/97 teatavate euro kasutuselevõtuga seotud sätete kohta (EÜT L 162, lk 1; ELT eriväljaanne 10/01, lk 81) artikli 3 rikkumist.

Kolmas väide puudutab õiguskindluse ning võrdse kohtlemise ja mittediskrimineerimise põhimõtete rikkumist.

hulgas tervisekahjustuse ja moraalse kahju — hüvitamiseks, mida komisjon hagejale oma õigusvastase tegevusega ajavahemikul 1. novembrist kuni 31. detsembrini 2006. põhjustas, ja tühistada selles osas vastupidised komisjoni 12. jaanuari 2007. aasta, 26. veebruari 2007. aasta ja 20. juuli 2007. aasta otsused;

— mõista kostjalt hageja kasuks alates 26. veebruarist 2007. kuni tegeliku tasumiseni välja viivisintressid eelnevates alapunktides võlgnevate summade eest Euroopa Keskpanga poolt peamistel refinantseerimistoimingutel rakendatava intressimäära alusel, mida on suurendatud 2 punkti võrra kõnealuse aja eest.

— mõista kohtukulud välja Euroopa Ühenduste Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

22. oktoobril 2007 esitatud hagi — Strack versus Komisjon

(Kohtuasi F-118/07)

(2007/C 315/94)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Guido Strack (Köln, Saksamaa) (esindaja: advokaat H. Tettenborn)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

— mõista kostjalt hageja kasuks välja 1000 eurot mittevaralise — nii tervisekahjustuse kui moraalse — kahju hüvitamiseks, mida komisjon põhjustas hagejale ajavahemikul 8. septembrist kuni 7. oktoobrini 2006, jättes selleks kuupäevaks vastu võtmata õiguspärase otsuse tema 7. märtsi 2005. aasta taotluse suhtes, milles ta palus tunnustada oma kutsehaigust ja tühistada selles osas vastupidised komisjoni 12. jaanuari 2007. aasta, 26. veebruari 2007. aasta ja 20. juuli 2007. aasta otsused;

— mõista kostjalt hageja kasuks välja vähemalt 10 000 euro suurune hüvitis nii varalise kui ka mittevaralise — seal

Oma kahjuhüvituse nõude aluseks nimetab hageja, et komisjon ja Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) on tema suhtes jätnud täitmata arvukalt ülesandeid ja pannud toime õigusrikkumisi. Seda eriti pidades silmas ta töökeskkonda ja psühholoogilist ahistamist töökohal, tema ametisisesest õigusrikkumisest teataja (inglise keeles: „whistleblowing”) õiguslikku staatust, aruande-ja edutusmenetluse läbiviimist, isiklike andmete õigusvastast edastamist ja nende õigusrikkumisi tõendavate selgitamiskatsete takistamist ja Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjade (personalieeskirjade) artiklitest 73 ja 78 alusel esitatud avalduste pikaleveninud ja õigusvastast käsitlemist.

Hageja väidab, et kostja on siin eksinud haiguse ennetamise sätete vastu, EÜ artikli 255, Põhiõigusteharta artiklite 1, 3, 8 ja 41j. ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklite 8 ja 13, määruste 1049/2001 ja 45/2001, personalieeskirjade artiklite 11a, 12, 22a, 22b, 24, 25, 26, 26a, 43, 45, 73 ja 78 ja nende õigusaktide, mille alusel OLAF on loodud, ja ennekoike hoolitsemiskohustuse rikkumisega, mis on seotud avaliku teenistuse õiguse ja vahekohtu keelu põhimõttega.

Selle läbi on kostja tekitanud materiaalsel ja mittevaralist kahju, kuna vahepeal tunnustati menetlusega artiklite 73 ja 78 alusel hageja ametniku staatust, selle teenistuskohustuse täitmata jätmise tõttu ta haigestus ja on nüüd invaliid. Selle tunnustusmenetluse õigusvastane ja pikaajaline töötlemine on põhjustanud veel täiendavat mittevaralist kahju.